

ENTREVISTA A JOSEP MARIA ÀLVAREZ, secretari general de la Unió General de Treballadors de Catalunya

"Si els bancs no donen crèdit, s'han d'intervenir"

ABARATIR L'ACOMIADAMENT · "No hi ha cap empresa que no contracti per falta de flexibilitat; no contracten perquè no es ven" VAGA GENERAL

· "Si es toquen els drets de les persones, la resposta serà contundent"

OCUPACIÓ · "Si no es posa fre a la crisi, l'augment de l'atur no té límit"

XAVIER ALEGRET

AVUI, 16 de febrer del 2009

Els treballadors viuen actualment un dels pitjors moments dels últims anys: l'atur puja a un ritme mai vist i molts treballadors estan veient empitjorar la seva situació amb acomiadaments temporals, congelacions salarials o amb la por de perdre la feina a causa de la crisi. Per aquest motiu, els sindicats han decidit agafar un paper actiu i passar a l'acció, com explica el secretari general de la Unió General de Treballadors (UGT) de Catalunya, Josep Maria Àlvarez.

S'està tornant a sentir el discurs d'abaratir l'acomiadament, com dimarts va defensar la patronal del metall o dimecres el governador del Banc d'Espanya. Què li sembla?

Si els empresaris industrials haguessin plantejat el problema fonamental que té la indústria, la falta de liquiditat tant de les mateixes empreses com de les famílies, que els impedeix consumir, jo estaria d'acord amb ells. Ara, tot aquest reguitzell de reivindicacions velles, caduques, que són les que han portat el món a aquesta crisi, crec que no tenen ni cap ni peus. Què vol dir reformar el mercat de treball? Si la majoria d'aturats de l'últim any no han rebut cap indemnització; els expedients de regulació

són una part minsa del total. La gent que està a l'atur és gent amb contractes temporals no renovats, autònoms i petits empresaris que no han pogut sobreviure a la llei concursal. Tot plegat em sembla patètic.

Com a mínim, Zapatero s'ha posat de part dels treballadors i ha dit que no els deixarà a la cuneta...

Sí, el que passa és que el president del govern espanyol diu paraules molt boniques però, vol que li digui la veritat, si les veiés reflectides en normes al BOE estaria molt més tranquil. En la pràctica, dir això i no dir res és el mateix. Finalment, qui està pagant els plats trencats de la crisi són els aturats que no troben feina, les persones que passen dificultats, etc. Em sembla molt bé que no vulgui obrir el debat de la reforma del mercat de treball, només faltaria, perquè podria ser un punt de no retorn.

Es plantegen una vaga general?

Si un dia es toquen els drets de les persones, la veda estarà oberta i la resposta serà contundent.

Al març tornaran al carrer, oi, segons va anunciar CCOO?

És una manifestació que vam acordar fa un temps, a proposta de la UGT, tot sigui dit. L'important és que sortirem al carrer per reclamar polítiques actives per a la indústria, protecció als aturats, etc. Quedarà clar què no tolerarem i quines coses no s'han de tocar. També servirà per mostrar la nostra força per a la negociació col·lectiva, perquè les empreses estan

guanyant diners i la negociació col·lectiva no es pot ajornar amb l'excusa de la crisi.

Què no toleraran?

Abaratir l'acomiadament, retallar les prestacions per desocupació... Les dues vagues generals que hi ha hagut a Espanya, una amb Felipe González i l'altra amb José María Aznar, han estat per retallades socials com les que estan demanant ara els causants de la crisi, que són els que s'han forrat, els que s'han emportat les stock options, o no ho recordem? Són els consellers dels bancs que guanyen milions d'euros per assistir a un parell de reunions al mes. Són els que han tingut beneficis indecents els últims anys. No és una crisi de salaris alts. El que ha fracassat és l'economia de mercat sense cap regla ni control, i el que no hem de fer és més economia de mercat sense cap regla ni control.

Doncs fa uns dies el president de la CEOE, Gerardo Díaz Ferrán, va assegurar -i el governador del Banc d'Espanya, Miguel Ángel Fernández Ordóñez, s'hi va sumar- que la falta de flexibilitat laboral dificulta la contractació...

Això no s'ho creu ni després de beure's una ampolla de whisky! En aquest país no hi ha cap empresa que no contracti per manca de flexibilitat laboral. Però si la tenen tota! Per què enganyen el personal? Les empreses no contracten perquè no es ven, perquè no hi ha crèdit perquè les famílies puguin comprar, perquè hi ha una crisi brutal i no necessiten treballadors. El que hauria de fer Díaz Ferrán, que també és el patró dels banquers, és demanar al bancs que donin crèdits a les empreses. Per què no els diu que, amb els ajuts públics que estan

rebut, els consellers no poden cobrar deu milions d'euros a l'any, que és un insult?

Què li sembla que els fabricants no vinguin al Saló de l'Automòbil de Barcelona perquè no se'ls ajuda?

Jo crec que han de venir, els hi demano que s'ho pensin, especialment alguns que tenen casa seva aquí. El saló té molt de pes, ha ajudat molt la indústria i s'ha consolidat com un gran aparador. Dit això, crec que el govern de l'Estat i de la Generalitat no saben gaire bé què fer. Jo els puc entendre, perquè tothom no té per què saber de tot, però quan no en saps, has de buscar algú que en sàpiga. Nosaltres fa mesos que demanem que es nomeni un comissionat que conegui el sector, que pugui visualitzar en poc temps les mesures que necessita la indústria perquè no perdem pistonada.

I què ha de fer el govern?

Polítiques industrials. Portem un retard importantíssim en innovació, en tecnologia, en inversió en productes de valor afegit... No hem pres les mesures ni hem adquirit els coneixements necessaris per evitar que sectors estratègics com el de l'automòbil arribessin a una situació com l'actual. Si no s'ha fet es pot fer ara, és el millor que podem fer. Necessitem un govern que colli la banca i que l'obligui a obrir l'aixeta del crèdit. Que retorni els 150.000 milions que li hem deixat i els beneficis que ha tingut.

Com s'obliga un banc a obrir l'aixeta?

Si no es posen a fer el que han de fer i donen crèdits, intervenint-los. Que no s'ha fet, a Europa? Serem l'únic país europeu que no té banc estatal.

Està estigmatitzada la nacionalització d'empreses?

Sí, sobretot a casa nostra, perquè els ultraliberals continuen pensant que la millor solució és més ultraliberalisme. Això és justament el que no pensen ni els americans ni els europeus. L'Estat té mecanismes per intervenir, com han fet els anglesos, els alemanys o els francesos. Que l'Estat es quedi sense banca pública és una errada immensa que estem pagant a preu d'or. L'Estat ha de retrobar el seu paper perquè l'Institut de Crèdit Oficial no arribi a tot.

Els empresaris també demanen rebaixes fiscals.

Diuen que s'han d'abaixar els impostos i alhora que l'Estat els ha d'ajudar. Fantàstic, i què més? És una gran contradicció. Demanen ajornar el pagament de la Seguretat Social. De cap de les maneres! Ha de servir per pagar les pensions i no es pot ajornar. No podem fer servir la Seguretat Social de financera per compensar la falta de liquiditat de les entitats financeres. O ajornar el pagament de l'IRPF. Però si l'IRPF no és de les empreses, és dels treballadors! Només faltaria que ara haguéssim de sustentar amb els nostres diners la falta de liquiditat.

Arribarem a nivells d'atur dels anys 90, per sobre del 20%?

És molt difícil preveure què passarà, i com que venim d'uns mesos en què la crisi ha tingut una intensitat brutal, si no s'hi posa fre, no hi ha

límit. Tenim la temporada turística a la cantonada, i ja veurem com va. Si no es fa res, els quatre milions d'aturats a l'Estat se superaran, i això és insuportable, ens situarà en una situació de crisi social complexa.

L'important ara és donar suport i formació als aturats. Vostès han denunciat que el Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) no és una eina efectiva per trobar feina, per què?

El SOC no ha funcionat mai. Ni funcionava l'Inem ni funciona el SOC, però quan anava bé no ens en preocupàvem. El SOC s'ha de convertir en un element actiu per recol·locar les persones que estan aturades i hem de fugir de la idea que la solució per crear ocupació és subvencionar les empreses. Les oficines d'ocupació han de fer currículums, perfils, formar i col·locar.

A l'abril tenen congrés de la UGT de Catalunya i vostè es tornarà a presentar per a secretari general. No està cansat, després de 19 anys?

No. Ni estic cansat, ni em falten idees ni il·lusió, ni hi ha res que em vingui més de gust fer que aquesta feina, perquè m'ho passo bé. Estic en una organització que des de fa 19 anys sempre m'ha donat la confiança per sobre del 80%. Però si d'aquí al congrés hi hagués la més petita decisió o insinuació d'una part important del sindicat o d'alguna persona que vulgui encapçalar un projecte, jo no seré un obstacle.